

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 7.

Z KRAKOWA DNIA 22. STYCZNIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 14 Stycznia.

Zagajenie posiedzenia publicznego Towarzystwa Królewsko - Warszawskiego Przyjaciół Nauk przez J.W. Staszica Prezesa onegoż, d. 11 Stycznia 1815.

Zatrudnieniem Zgromadzenia Przyjaciół Nauk w tym półroku było dalsze rozbieranie pism wygotowanych do historii narodu, i rozpraw w naukach i w umiejętnościach zastosowanych do literatury Polskiej, i do płodów kraiowych.

Kollega Prałat Czaykowski przesłał do wydziału nauk obszerne pismo o początku Sławian i Polaków. Uczony ten pisarz zapuszcza się różnemi drogami w te wieki ciemne, wieki niedostępnych wiadomości o początkach ludzkiego rodzaju, o wszczynaniu się w nim główniejszych rodów, a w nich rozmaitych ludów. Idzie on naprzód za przewodnictwem najsławniejszych dzieiopisarzy; a gdzie dzieie przestawały mu podawać oczywistych dowodów, tam zbierał i rozważał nayodlegleyszey starożytności podania, a gdzie i te już ginęły, tam śledził przyrodzenie, które równie iak we wszystkim, tak w

główniejszych ludzkich rodach jest niezmiennie. Uważał więc nasz szanowny pisarz te pewne, a każdemu głównemu rodowi właściwsze przyrodne znamiona - szczególniejsze uwładnienia w nim rodowitego ducha, czyli narodowego charakteru; postać ciała, włosów farby, język, ciągłą styczność dyalektów z iednakięgo pierwotnego języka pochodzących; ciągłe stykanie się siedzib ludow, do iednakięgo pierwotnego rodu należących; cechy żadną siłą niezatarte, które sama moc Tworczą różnym głównym rodom nadała, a przyrodzenie, ieyże mocy podległe, od niepomych wiekow do naszych czasow wiernie nietkniętemi zachowuie. Namiętności ludzkie, nieprawości polityczne, duma i burzliwość wojarzow, tysiąckroć pokoy ziemi zburzyły; wszystko, co ludzkim dziełem było, rozbiiaią, przerzucaią, mieszaią, niszczą, lecz tego w rodach, co jest przyrodzenia dziełem, wzruszyć, po mieszać, zniszczyć nie potrafili nigdzie. Iedną żada poduszczaniem trą się na pograniczach główny ród z głównym rodem, lecz iednego względem drugiego uszczerb-

liwo tylko zbrzeźnemi szerzy się kroki', a tym kikaset lat nie nadaie trwałości, i nigdy przeistoczyć wszystkiego nie zdoła.

Dzieło to ieszcze zostaje pod rozważą Deputacyi, do Historyi wyznaczoney.

W tymże wydziale Nauk rozważaną była rozprawa, przez Kolegę Lipińskiego napisana, o Sielankach, czyli owierszu wystawiającym obraz niewinności, i szczęścia życia wiejskiego; [o sztuce zbudzania w ludziach uczuć chęci powrotu do tej życia spokoyności, do której tak wszyscy wzdyhamy, a którą iedynie w powrocie w zbliżeniu się do natury znaleźć można. Ta rozprawa na dzisieyszem posiedzeniu Publiczności udzieloną zostanie.

Wydział umiejętności zatrudnił się rozbieraniem użytku i wad narzędzi Areometrami nazwanych, pospolicie przeznaczonych do oznaczeń stopnia tężości trunków, a w naszym kraiu nawet dociekania zfałszowań piw użytych. Dla przekonania się, czyli areometry to niemylnie wykazać mogą, ieszcze wydział doświadczenia czyni.

W tymże wydziale została wygotowana rozprawa o ogólniejszych wnioskach wypadających z uwag geognostycznych ziem krain Polskich, oraz zewnętrznego i wewnętrznego składu gór Karpackich w całej tych rozległości.

Kolega Arnold Doktor Medycyny wypracował rozprawę o hoyności Królów względem sztuki lekarskiej w Polsce. Rozprawy te dzisiay czytaniem będą.

Kolega Glotz przesłał do tegoż Wydziału dzieło o pomorze bydła, z Niemieckiego tłumaczone, z przydaniem własnych, na doświadczeniu w kraiozem gospodarstwie wspartych, uwag.

Nadto, rozbieranemi były kryształy węglanu wapna, przez Kolegę Chodkiewicza rozwadze wydziału umiejętności podane.

Oddając należną cześć zmarłym tego Towarzystwa Członkom, wygotowane zostały opisy życia i dzieł naukowych szanowney pamięci Michała Hubego, przez Kolegę Łęskiego; Szefflera — przez Kolegę Prałata Czaykowskiego; Filipeckiego przez Kolegę Kanonika Szaniawskiego.

Kolega Doktor Medycyny Lernet rozprawę o morowem powietrzu, przed kilku laty uwieńczona, powiększył ważnemi uwagami, zebranemi ieszcze w ostatniem powietrzu morowem w Multanach.

Budowniczy w Depart: Warszawskim Sylwester Spilewski podał pod rozpoznanie Towarzystwa dzieło pod tytułem: "Zasady wyrachowania materyałów do różnych budowli z oznaczeniem sposobow dokładnego sporządzenia obrachunku kosztow.," Dzieło to gruntuie się na rachunku pewnym, opierającym się ciągle na doświadczeniu naycelniejszy w tej rzeczy pisarzow, kraiowych Architektow, i na własney Autora praktyce. Towarzystwo uznało tej pracy dla kraiu naszego użyteczność.

Na zapytanie przez Towarzystwo, Publiczności w zeszłym roku podane, o wskazaniu sposobow, któreby naymniey były kosztownemi, a naylepiey ochraniały drzewa owocowe od tężości mrozow, odebraliśmy odpowiedź pod napisem: *Cana gelu et niveis hyemabant arva pruinis. Et nemus amissas flebat, et hortus opes.* Gdy ieszcze czas do odpowiedzi dawania nie wyszedł, pismo odebrane osadzonem dotąd byź nie mogło. Towarzystwo wzywa pisarza,

aby ważne spostrzeżenia w rozprawie przesłanej umieszczone, pod czas teraźniejszej zimy dalszem doświadczeniem stwierdzał. A gdyby jakie nowe w tej mierze uwagi zebrał, zechce te wydziałowi umiejętności udzielić.

Również przesłaną była Towarzystwu odpowiedź na zapytanie: "o ułożeniu Instrukcyi w sposobie najstosowniejszym do pojęcia ludu, a mającym za cel, oświecić mieszkańców kraju naszego w tem, czego się strzedz, i co czynić we wszystkich względach mają, dla zapobieżenia uszkodzeniu zdrowia i życia.", Zamiar pisma przesłanego jest użyteczny, ale on zajmuje ogólne oświecenie ludu w Polsce. Nie odpowiada zaś istotnemu zamiarowi w zapytaniu Towarzystwa, wymagającemu zebrania i podania ludowi w sposobie do jego pojęcia łatwym wszelkich takich przestrog, któreby zapobiegały wcześniej uszkodzeniu jego zdrowia i życia.

Przedwczesna śmierć wydarła Towarzystwu naszemu Członka nieodżałowanej straty Konstantego Tymienieckiego. Zatrudniał się pracą, mającą z bogacić literaturę Polską przysposobieniem w ojczy-
stym języku niektórych dzieł z cenniejszych starożytnych i tegoczesnych pisarzy. W tym zamiarze już był ukończył wytłumaczenie sześciu Komedyj Terencyusza, przłożył z Ossyana trzy poematy: Ojthon, Barton, i pieśni Selmy; z Tompsona Obraz lata, z Delila Hymn do piękności; z Popa Świątynię sławy; z Woltera rozmaite ułomki; i mowę towarzyską Jana Jakóba Rousseau. Te wszystkie w rękopismach pozostałe prace, w incenty Tymieniecki, również gorliwości obywatelskiej swego brata duchem tchnący, by ku użyt-

kowi narodu były, złożył w tutejszym rękopismow zbiorze. — Za tak szacowną ofiarę imieniem Zgromadzenia Przyjaciół Nauk publiczne podziękowanie oświadczam.

W temże półroczu Biblioteka Towarzystwa i Zbiór rzeczy naturalnych przez szcudrobliwosć współziomkow następni dary powiększonemi zostały:

Kollega Chodkiewicz złożył w gabinecie historyi naturalnej wielką sztukę Magnesu z wyspy Elby, a w Bibliotece dzieło o Pasigrofi.

Uczony Wacław Seweryn Rzewuski Członek Akademii Götyńskiej i Munichskiej oddał do biblioteki kosztowne dzieło pod tytułem: *Fundgruben des Orients* trzy tomy in folio.

Senator Imperyum Rossyyskiego Stroynowski własne pismo o ugodach dziedzicow z włościanami.

Kollega Kanonik Szaniawski, *Kodex Napoleona* w trzech językach, Polskim, oryginalnym Francuzkim i Łacińskim. Dzieło o usposobieniach potrzebnych do uczenia się prawa. Rozprawę, iak przepisy *Kodexu* o rozwodach rozumianemi być mają, i uwagi o hypotece.

Prezes Wydziału umiejętności Bergonzoni, opisanie skutkow ciepłych siarczastych i zimnych żelaznych kąpiel w Krzeszowicach.

Doktor Medycyny Lucy: opis morowego powietrza w Smirnie przez Franciszka Schraud. Dzieło o truciznach przez sławnego lekarza Santis Areloini, i rozprawę o chorobie języka, *prolapsus linguae* nazwaney.

Kollega Rektor Linde, Zbiór Spiewow w języku Kroackim. Ogólny etymologi-

kon języków Sławiańskich, ułożony przez Józefa Dąbrowskiego Członka naszego towarzystwa. Tegoż dzieło pod tytułem *Glagollica*, i Zbior Czeskich przysłówiów.

Adam Helbich i Stanisław Borodziec Nauczyciel w korpusie kadetów w Chelmnie, oddali do biblioteki dzieła z rozmaitych autorów Niemieckich i Włoskich xiąg piętnaście.

Uczony Kopitar z Wiednia przesłał napisaną przez siebie Gramatykę Sławiańskiego języka.

Doktor medycyny Adam Rudnicki, dzieło własne o sposobach zabezpieczenia się od gorączki, pospolicie zgnitą, a inaczej nerwową zwaney, i rozprawę o powietrzu bydłęcem.

Kanonik Trzeciński Professor Emeryt w Akademii Krakowskiej, rozmaite własne pisma.

Felix Jarocki Nauczyciel w Akademii Krakowskiej, rozprawę o parney Machinie Watta.

Kollega Poullin, własne dzieło o przecięciach ostrokregowych.

Ignacy Oldakowski Doktor prawa, i Professor w Gimnazjum Kamienieckiem, Rozprawę o przyczynach upowszechnienia i trwałości powagi prawodawstwa Justyniana po szkołach i sądownictwach.

Kollega Bandkie Bibliotekarz i Dziekan wydziału filozoficznego Akademii Krakowskiej, złożył *Miscellanea Cracoviensia*.

Kollega Vogel Professor Rysunków w szkole Departamentowej Warszawskiej, historią narodu Żydowskiego przez Flawiusza Józefa.

Kollega Aloizy Osinski Professor w Gimnazjum Krzemienieckiem, własną rozprawę o życiu i o pismach Piotra Skargi.

Doktor medycyny Frank Professor w Akademii Wileńskiej, Rozprawę o początku i naturze choroby włosów *Plica Polonica* zwaney; drugą o wpływie rewolucyi Francuzkiej na naukę lekarską praktyczną.

Kollega Jan Sniadecki Rektor szkoły głównej Wileńskiej, Żywot Literacki Hugona Kollataia, i żywot Piotra Hrabiego Zawadowskiego.

Jenerał Kosecki oddał dzieło wojskowe pod tytułem: *Poręcznik* dla podoficerów piechoty.

Kollega Łęski Professor Astronomii w szkole głównej Krakowskiej, własną rozprawę o nauce przyrodzenia.

Roman Markiewicz Professor Fizyki w szkole głównej Krakowskiej, własną rozprawę o naturze i o zasadach Fizyki.

Joachim Lelewel, własne pisma geograficzno-historyczne, stosunki handlowe Fenicyan, a potem Kartagow z Grekami.

Prezydent Stołecznego Miasta Warszawy Węgrzecki własne pismo o włościanach.

Dybek doktor medycyny, dzieło w Francuzkim języku o robieniu dróg.

Drukarz Dąbrowski złożył wydane w drukarni jego dzieło pod tytułem: *Głosy Posła Maryampolskiego na Sejmie 1811 roku*.

Kollega Wincenty Bandkie Professor w szkole prawa i administracyi, własną rozprawę o potrzebie nauki prawa.

Kollega Bentkowski Professor w szkole Departamentowej Warszawskiej, własne dzieło *Historia literatury Polskiej*.

Kollega Julian Niemcewicz, własne pisma: *Komedia Samolub*, i *Drama muzyczne*, *Jadwiga Królowa Polska*.

Kollega Kruszyński Sekretarz jeneralny w Ministryum Skarbu, zbior Konstytucy Seymu pacyfikacyynego, i dzieło pod tytułem: *Hipomnema Reginarum Poloniae*.

Jenerał dywizyi Wincenty Krasiński, rozprawę o sztuce toczenia kopii.

Kollega Kaulfus profesor w szkole Depart. Poznańskiej, własną rozprawę o nauce starożytności.

Do zbioru rękopism oddał obywatel Stanisław Treter, biografią Tomasza Tretera kanonika Panny Maryi w Rzymie za Tybrem. Tegoż uwagi o książce peregrynacyi Radziwiłła.

Kollega Walenty Skorochoń Maiewski złożył kartę chronologiczną Priestleja, i karty ręczne, obeymujące niektóre znaczniejsze części Warszawy w roku 1710; nadto, dwa tomy rękopismów nieśmiertelney pamięci Krasickiego.

Kollega Kruszyński oddał następujące rękopisma pod tytułem: *Ratio perceptarum pecuniarum in varios usus Sacrae Majestatis Regiae ab anno 1552 ad annum 1562 per Ludovicum Decium. — Ratio communium expensarum in usus proprios Ludovici Decii*. Spisek użycia dochodów kościelnych i szpitalnych przez Krzysztofa Schlösera z roku 1574 do 1577.

Marszałek nadworny Senator Małachowski darował pięć rękopismów ważnych w rzeczy dzieiów narodowych.

Szanowni Obywatele! za te wasze dary przyymiecie podziękowanie od Zgromadzenia Przyjaciół nauk imieniem całego narodu. W iego terazniejszem położeniu ten mu nayważniejszy przysług wyświadcza, kto mu wszelkiemi sposobami oświecenie ułatwia. Tylko oświeceniem giną i niszczenia te uprzedzenia, te fałszywe wy-

obrażenia rzeczy, praw, rządu, stosunków cywilnych i politycznych, które go do tego upadku przywiodły. Bez tych zupełnego zagubienia nie potrafiłby naywspólniejszy z Monarchów dopełnić w całości szczęścia, iakie nam przeznacza. Mówiłem, że tylko rozszerzeniem oświecenia w narodzie to złe widocznie ginie. Porównajmy czas niedawny, czas cnotliwego Andrzeja Zamoyskiego z terazniejszym czasem. Prawdy, które ten nieśmiertelney pamięci Kanclerz w projekcie praw do narodu wyrzekł, zdawały się w owym czasie występkiem przeciw narodowi, odrzucono je jednomyślnie. Te same prawdy, oto widzimy, już dzisiaj są w tymże narodzie powszechnem czuciem i powszechnem życzeniem.

(Reszta potem.)

Z Londynu d. 30 Grudnia.

Gazeta Goniec pod d. 29 umieściła jeszcze nad zawartym z Ameryką pokojem następującą uwagę: — "Naganiający ten pokoy mówią, iż morską naszą siłę w tej wojnie poniżoną została, i poniosła śmiertelny cios, a to dla tego, że 2 lub 3 okręty zwinęły żagle przed przewyższającą siłą. Walczyliż z nami Amerykanie o twarcie i mężnie? Wyprowadziliż swoje okręty przeciw naszemu na otwarte morze? Gdzież znajduje się sławna ich siła morską? Nie gnieź w ich portach? Nie chwaliłyż się Amerykańskie pisma, kiedy który ich okręt wypłynął z portu i wpłynął szczęśliwie do niego? Nie chcemy zaprzeczać, iż w pojedynczych potyczkach jedna Angielska fregata przewyciężoną została; ale czyliż nasi matkowicze nie dobrze się potykali? Wszakże okręty nasze zwijały nieraz żagle przed Francuzkami, Hiszpańskimi, a nawet przed Algierskimi, kiedy

siła była większa, a uwłoczyło to sławie naszej siły morskiej? Pokoy z Ameryką jest nietylko zaspokajającym dla Anglii, ale nawet pochwali go cały kray. Jest chwalebnym i do okoliczności stosownym. Czyliż dalsze prowadzenie wojny z Ameryką nie byłoby miało wpływu na kongress w Wiedniu? Zastanowmy się zresztą, że my byliśmy iedynem w Europie Mocarstwem, które znaydowało się ieszcze w wojnie; że wszystkie inne mogły bez przeszkody zatrudnić się interessami pokoju i układów. Te uwagi są zapewne ważne; a lubo nie wymowiłyby nieprzystojnego pokoju, posłużą pewnie do uczynienia chwalebnego przyjemniejszym i powiększą Xciu Rejentowi i Ministrom wdzięczność kraju.,,

Gazeta Times pod d. 30 odpowiedziała na ten artykuł iak następuje:

„ Nie 2 lub 3 okręty, ale kilka poddało się Komodorowi Rodgers na Oceanie, a na jeziorach całe flotylle. Porównyując wielkość naszej siły morskiej z Amerykańską zachodzi tem większa różnica. W niewielkiej Amerykańskiej sile morskiej mało który znayduie się okręt, żeby się nie mógł poszczycić zwycięstwem nad banderą naszą, a z naszej zaledwo ieden z pomiędzy 30 lub 40 pobił Amerykański. Maytkowie nasi walecznie się potykali, powiada gazeta Goniec. Ktoż o tem wątpi? Lecz czyliż nie mamy prawa żalić się, iż przy tak walecznych maytkach i przy tak przewyższającej sile, z tak nierówną chwałą z placu boiu zchodzimy, i że szala tak bardzo na naszą stronę opada? Czyli to był przypadek, czyli to błąd w kierowaniu wojną, nie wchodzimy w to, ale w kilku słowach przywiedziemy nieodzowne ztąd skutki. Morska siła A-

merykańska wzrośnie prędko, i nowey i okropney wojny z Ameryką wkrótce spodziewać się należy. Od chwili kiedy fregata Guerriere żagle zwinęła, rzuciły się Ziednoczone Stany do budowania okrętów; podwoiły prawie swoją siłę i coraz większe budowały okręty. Amerykanie z natury dumni i uprzedzeni patrzą z zazdrością na naszą siłę morską i pałają chęcią ograniczenia naszych praw morskich. Namietności, które powodzenie rozwia, mogły tylko być mocnym ciosem uspokojone; ale na nieszczęście iesteśmy zanaadto łagodnemi, zanaadto dobrymi Chrześcianami, woleliśmy raczey ucałować rozgę, niżeli nią chłosty oddać. Tak słaba i fałszywa miłość ludzkości nie powinna wchodzić do narodowey polityki. Wojna jest wprawdzie okropnym mieczem w ręku sprawiedliwości; ale kiedy sprawiedliwość raz miecza dobedzie, niepowinna go na próżno chować. Niepowinna się ani w prawą, ale w lewą oglądać, ale rąbać, poki złe nie będzie z korzeniem wycięte. Nie jest to ślepa wściekłość, nie ślepa zemsta, ale skutek zimney rozwagi i spokojney rachuby. Lepiej passować się z młodym Lwem, który zaledwo zakosztował mięsa trzody naszej, niżeli pozwolić mu urość, żeby potem poszarpał trzodę i samego pasterza!.,

W innym Nrze okaznie taż gazeta swoje zadziwienie, że po pokoju z Ameryką papicry nasze raczey spadły niżeli się podniosły, i pochlebia sobie, że albo Xże Rejent, albo Prezydent Madison nie zatwierdzi traktatu. (Tymczasem Xże Rejent iuż go zatwierdził, i okręt pod banderą pokojową powioził o tem wiadomość do Ameryki.)

Rząd nasz tak był pewny podpisania

pokoju z Ameryką, iż od 20 b. m. rozkazał w Portsmucie trzymać w gotowości okręt, który powiozłby natychmiast z pośpiechem do Ameryki wiadomość o zawartym pokoju, ażeby w przypaść mogącym zdarzeniu wstrzymać niepotrzebny rozlew krwi.

Zakłady i spekulacye na ten pokoy nieustawały do 26 b. m. do wieczora, ponieważ Lord Prezydent zpoźnił oznajmienie Publiczności o podpisaniu iego, mając wątpliwość o doniesieniu i pieczęci. Niżeli się o tem przekonał, upłynęły dwie godziny, a w Loyds gospodzie dopiero o wpół do osmey wywieszono takowe oznajmienie i natychmiast ustały wszelkie spekulacye.

Królewicz Xże Sussexu iest na rok następny mianowany W. Mistrzem wszystkich wolno-mularskich zgromadzeń w Anglii.

D. 28 tak Tamiza wygorowała, iż część miasta Londynu była w wodzie, i przez niektóre ulice na łodziach się tylko było można przeprawiać. Niemniej wielka była woda w innych okolicach Londynu, i część zwierzyńca Westminsterkiego zalała.

2 Paryż d. 3 Stycznia.

W dniu nowego roku ambasadorowie i posłowie zagraniczni złożyli Królowi i familii swoje życzenia. Podczas tey audyencyi stawieni byli przed Królem: przez posła Hollenderskiego Jenerała Fagel, Radca stanu Cannemaun, który przeznaczony iest do obrachowania w Paryżu długow Hollenderskich, a przez Amerykańskiego posła, P. Craufurd, Amerykański konsul w Paryżu, P. Barnet. Słowem nowy rok obchodzony tu był z taką radością, iakiey dawniej nieznano. Wszyscy dziękowali

Bogu za przywrocony szczęśliwie porządek rzeczy. Tegoż dnia P. Testu miał szczęście oddać J. K. Mci kalendarz dworski na rok 1815.

D. 31 Grudnia przyjął Król w trono-wey sali życzenia izby parow i rozmawiał z wielu iey członkami. Postrzegłszy zaś Hr. Boissy - d'Anglas, rzekł do niego: "Mci Hrabio wyrzucam sobie, iż WPanu dotąd nie oświadczyłem meiego ukontentowania względem mężnegoWPana postępu w d. r Praireal., Na odpowiedź iego iż tylko powinności swoiey dopełnił, i że dziwi go, iż J. K. Mość tak mało znaczącą okoliczność sobie przypomniał, odezwał się Król: "Nie tylko ja, ale cała Francya pamięta o niey, i dzieie nie zapomną o niey wspomnieć., Przy pożegnaniu rzekł J. K. Mość do izby parow: "Mci Panowie przyjemno mi, iż mogę wam naypierwey donieść, iż dotychczasowego godnego waszego prezesa, Kanclerza Francyi, mianowałem kanclerzem orderu S. Ducha., — Potem izba deputowanych złożyła J. K. Mci swoje życzenia i była iak nayuprzejmiej od J. K. Mci przyjętą.

W. d. 1 b. m. było także ciało muncypalne Paryzkie pod przewodztwem Prefekta tego departamentu na audyencya do J. K. Mci w prowadzone, któremu złożyło naypokornieysze swoje życzenia. Potem złożyło ie reszcie familii Królewskiej. O godzinie 6 wieczorem był u J. K. Mci wielki obiad, podczas którego muzyka Królewska grała piękny koncert. Gościom wyznaczone były podług stopniow mieysca. Opatrzone biletami osoby przechodziły podczas obiadu około J. K. Mci i iego familii.

J. K. Mość zaszczycił Pułkownika Willdermeth, dowodcę w Hrabstwie Burgundy na początku roku 1814 orderem S.

Ludwika.

Marszałka Jourdana dowodząc 15tey dywizyi (w Bouen), wyniosł J. K. Mość na Hrabiego państwa Francuzkiego.

Ministrowie Królewscy. Jacourt, Soult i Beunot odrzeczyli d. 30 Grudnia posiedzenia izby parow aż do 1 Marca r. 1815.

Mowią, iż J. K. Mość uda się d. 15 lub 16 b. m. do Trianon i zabawi tam do końca bieżącego miesiąca.

Do Tulonu zawinęła d. 20 Grudnia fregata z włokami Xiężniczek Adelaidy i Wiktoryi z Tryestu. Cała osada lądowa i morska czyniła zwłokom wojskowe honory. Dwie białe i czarno malowane peniszki wypłynęły na przeciw fregacie i wywiozły zwłoki na ląd.

Wrocił tu znowu dawny zwyczaj rozdawania podarunkow podczas nowego roku, przez co wiele pieniędzy weszło w krążanie i wiele zakupiono towarow.

Dziennik Sporow (dawniey państwa) wychodzi już lat 15.

Wczoray architekt izby deputowanych, P. Poyer, miał szczęście podać J. K. Mci ryz mające, o się wystawić pomnika na powrót Króla i iego familii. Prostość myśli podobala się Królowi. Pomnik ten składać się będzie z 300 stop wysokiego słupa, wystawionego na naywyższym wzgorku przytykającym do pałacu izby deputowanych przy gościńcu Królewskim, i będzie ze składek wystawiony.

Przed kilku dniami rozkazał rząd nasz zasekwestrować wszelki ruchomy i nieruchomy majątek członkow familii Bonapartego. Od tego postanowienia wyięta jednak jest własność Xcia Eugeniusza, byłego Wicekróla Włoskiego, i iego siostry, Hrabiny St. Leu, byłey Królowey Holenderskiej. Krok ten zrobił tu wielkie wra-

żenie. (Wiadomość giełdy Paryzkiej.)

Xże Fleury, pierwszy szambelan Królewski, iadąc niedawno przez ulicę S. Honeryusza, upadł koń pod nim i on nogę złamał.

Z nowem rokiem zakończył Xże Raguzy (Marszałek Marmont) służbę kapitaną gwardyi przy Królu, a zluzował go Xże Gramont, kapitan pierwszey kompanii boczney gwardyi. W tym roku każdy z 6 kapitanow odbywać będzie przez dwa miesiące służbę przy Królu.

Minister wewnętrzny X. Montesquiou miał powtornie prosić Króla o uwolnienie od urzędu.

Kommissya do spraw duchownych, składająca się z samych biskupow, odebrała zlecenie, aby nic z swoich naradzeń nie ogłaszała.

Posel Syeyliyski przy dworze Angielskim Moliterno Pignatelli, przybył d. 20 Grudnia do Kale.

X. Rocher, spowiednik J. K. Mei, pierwszy raz pokazał się u dwóru w d. 1 Stycznia. Zaledwo postrzegł go Król, gdy rzekł do niego: "Rok ten będzie dla mnie szczęśliwym, jeżeli W Pan będziesz się za mnie pilnie modlił., Potem obracając się do obecnych osób: "Moy spowiednik nie jest wcale dworakiem; dziś widzę go pierwszy raz oprócz spowiednicy.,

Jeden tylko z cukiernikow tutejszych sprzedał d. 31 Grudnia cukierkow na podarunki za 84,000 fr.

W lesie Gatines przy Valençay postrzeżono nieiako dziką kobietę, która jest niezmiernie wielka i piękna, zupełnie naga i tylko wielkimi włosami pokryta. Mienią ją bydz pomieszanych zmysłow; nie przemowiła ani słowa, ale okazywała wielką niespokojność.

DODATEK
DO N^{ro} 7.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

3 KRAKOWA DNIA 22 STYCZNIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Bruxelli d. 4 Stycznia,

Oddanie Jenerała Excelmana pod sąd woyskowy czyni we Francyi wielkie wrażenie. Rzecz się zaś tak ma: Lord Oxford przybył w Listopadzie roku przeszłego, iadąc z Anglii do Neapolu po swoją familią, do Paryża, i popełnił nierozsądek, że się przechwalał, iż wiezie listy wielkiej wagi. Policya mając go w podeyrzeniu, odebrała od Króla rozkaz, żeby go przytrzymać, co pod Villejuif nastąpiło. Zabrano mu wszystkie iego papiery. Lord Oxford żalił się przed Angielskim amdasadorem, Xciem Wellingtonem, o zgwałcenie na nim prawa narodow. Lecz ambassador przekonał się, iż Lord Oxford sam sobie był winien. Znalezione przy nim listy, z których przekonano się niewątpliwie, że Jenerał Excelman utrzymywał z terażniejszym Królem Neapolitańskim korespondencyą, i że tego Monarchę zapewniał, iż we Francyi, a mianowicie w Paryżu znajduie się znaczna partya za Bonapartem, i że w tej chwili znajduie się w stolicy znaczna liczba osob, które chętnie przyłożyłyby się

do przywrocenia przeszłego rządu. Po zdaniu o tem Królowi sprawy przez przeszłego woennego Ministra Jenerała Dupont, zalecono tylko Jenerałowi Excelman, aby na przyszłość był rozsądniejszym. Ale terażniejszy Minister woenny, Marszałek Xze Dalmacyi, wziął postępek Jenerała Excelmana za kary godny, kazał go aresztować i przed sąd woyskowy do Lill stawic, w którym prezyduie Jenerał Hr. Erlon (Drouet.)

Jeden Anglik założył się tu, iż 8 mil Francuzkich ztąd do Antwerpji ubiegnie i powroci na tem samem koniu w 5 1/2 godzin, i wygrał zakład, który wynosił 500 gwineow. W drodze zasilał się jeszcze oprocz tego w trzech miejscach.

Z Amsterdamu d. 3 Stycznia.

D. 22 Grudnia wypłynęło z Texlu pod dowodztwem Kontraadmirala Tulleken 6 fregat z flotą kupiecką na śródziemne morze. Rzeczony dowodca ma rozkaz uderzyć na Algierskie okręty, jeżeli Dey nie wyda zostających w iego niewoli Hollenderskich maytkow.

Od gran'ie Hiszpańskich d. 24 Grudnia.

Ambassador Francuzki przybył d. 17 b. m. do Madrytu i z wielkimi honorami był przyymowany.

Sławny Jenerał Alava, który był aresztowany, został wyrokiem Króla pod d. 24 Listopada uwolniony i za niewinnego uznany. W sławiony także w ostatniej wojnie Jenerał Balasteros przywołany jest z długiego wygnania do Madrytu.

Z Madrytu piszą: Smutne następności naszych kłotni i naszego politycznego i religijnego systemu niecierpienia zaczęta, lubo zapożno zastanowiać Króla. Zapewniają, iż rada Kastylii mając zlecenie zastanowić się nad zadaniami naszej Monarchii głębokimi ranami, oświadczyła życzenie powszechnego pojednania pomiędzy wszystkimi po różnych krajach rozpierzchnionemi dziećmi Hiszpańskiego półwyspia. Dodaia, iż lubo podzielone są jeszcze w tej mierze zdania, spodziewać się jednak należy łagodniejszych środków. Tymczasem wszystkie te zaspokajające wieści opowiadane od jednych z przydaniem swoich uwag, od drugich zaprzeczane, nie mają żadney pewności. Król lubi sprawiedliwość i codziennie daje tego dowody, pragniemy zatem, aby mógł się przekonać o prawdziwych środkach do przywrócenia nam dawney szczęśliwości, a mianowicie spokoynosci umysłu, której bardzo potrzebujemy.

Nadmorskie miasta bardzo zatrwożyła wiadomość o odpadnięciu Hiszpańskich prowincyy. — W kadyxie w najsmutniejszym stanie znayduie się handel. Wexle graca 12 od sta, a papiery rządowe 68 od sta. Naybogatsi kupcy mówią, iż przepłoszą się z swoimi majątkami do Amery-

ki, i jeżeli potwierdzą się wszystkie z tej części świata wiadomości, tedy obawiać się należy, ażeby wolne kraie Amerykańskie nie zabrały Hiszpanii znaczney części mieszkańców i kapitałów, i ostatniemu temu krajowi ostatney siły nie wyrwały.

Z Barcellony piszą pod d. 16 Grudnia, iż tam ciągle jeszcze aresztuią ludzi, tak z strony rządu, iako też sądu inkwizycyi. Do tego nieszczęścia, które wszystkie umysły zatrważa, miesza się jeszcze dotkliwsze, to jest niedostatek i drogość żywności, które jest tem niebezpiecznieysze, że prosty lud zostaje bez chleba i zarobku.

Z Drezna d. 3 Stycznia.

Za kilka dni woyska Pruskie osady tuteyszey staną w koszarach, które dla nich wyporządzono. Gubernator nasz, Jenerał major Gaudi, obeyrzał niedawno zbroiownię i niektóre rozporządzenia w niej poczynił. Dawne kolegium chirurgiczne jest znowu czynne, i co się woyskowości tycze, lepiej urządzone.

Zimowe nasze zabawy kończyły się dotąd na Niemieckim teatrze i operze Włoskiej, teraz zapowiedzianych jest 8 kazy-nów i 6 redut.

Od Londyńskiego towarzystwa dla wsparcia zniszczonych przez wojnę ludzi, nadeszło tu 100 f. szt. dla kalek, ciężko ranionych i ubogich ochotników korpusu Licowa.

Z Hamburga d. 10 Stycznia.

Dziś odciągnął ztąd ostatni oddział Ces. Rossyjskiego woyska. Złe drogi i sryż po rzekach wstrzymały go tu do tego czasu. Woysko legii anzeatyckiej obiegło wraz z obywatelami przed kilku dniami wszystkie tuteysze straż.

Największe zimno, któreśmy tu do-
tąd mieli było d. 4 b. m. 12 stopni. Elba
zamarzła; jeżdżą i chodzą po lodzie.

Z Turynu d. 24 Grudnia.

Angielski jenerał dowodzący w Genui,
odebrał od rządu swojego rozkaz, ażeby
rządy miasta oddał osobie, którą Król
nasz (Sardyński) wyznaczy i woysko An-
gielskie uważało się iako posiłkowe tegoż
Monarchy.

Z Hanoweru d. 2 Stycznia.

Mowia, iż Jenerał Hr. Beningsen, któ-
ry tu jeszcze bawi, odbierze inne przezna-
czenie. Dla swej małżonki, rodowitey
Hanoweranki, kupił tu pałac za 25,000 ta-
larów.

Teatr opery otworzony tu wczoray
został przez aktorów P. Pichlera.

W przeszłym tygodniu byli tu Xiążęta
Brunświcki i Waldecki.

Z Stuttgardu d. 2 Stycznia.

Wczoray około godziny 5 po połu-
dniu powrócił tu w dobrym Król Jmć z
Wiednia.

Od Menu d. 6 Stycznia.

Xże Oldenburski od powrotu do swo-
iego kraju zrobił w pierwszym roku nad-
zwyczaj wiele, łącząc doświadczenia star-
ca z dzielnością młodzieńca w wszystkich
swoich czynnościach. "Urwano mi z moie-
go życia trzy lata, mówił za swoim pa-

wrotem, lecz starać się będę nagrodzić, co
było przez ten czas zaniedbane, i zagoić
zadane krajowi blizny."

Gazeta Hamburska pod napisem z
Wiednia d. 2 Stycznia, zawiera co nastę-
puje:

"Uważaia tu, iż od nadeyscia donie-
sienia o zawarciu pokoju w Gandawie, W.
Brytaniia górnicy mawia. Ciagle nie są ie-
szcze główne interessa rozstrzygnięte, ale
nie wątpią, iż w dobrym sposobie w krot-
ce załatwione zostaną."

Sztokholmu d. 23 Grudnia.

Gabinetowy Sekretarz Warendorff,
który pobiegł do Londynu z doniesieniem
o szczęśliwie ukończonych północy inte-
ressach, powrócił już tu nazad.

Seym Szwedzki zbierze się na końcu
Lutego w Sztokholmie, na którym nastąpi
zastosowanie konstytucyi Norwęgskiej do
Szwedzkiej.

Największe stopnie Zimna.

Dnia 10 Stycznia 1815 stopni zimna	— 9,8
— 11 —	— 8,0
— 12 —	— 2,0
— 13 —	— 2,2
— 14 —	— 2,8
— 15 —	— 6,0
— 16 —	— 8,0
— 17 —	— 12,0
— 18 —	— 12,6

D O N I E S I E N I A.

Osoba pewnego wieku posiadająca doskonale język Francuzki i Niemiecki, tu-
dzież mogąca dawać początki muzyki, życzy sobie w mieście lub na prowincyi wy-
naleść miejsce Guwernantki lub Towarzyski. Dowiedzieć się o niej można w ulicy
Świeckiej pod Nrem 327 na drugim piętrze.

W Krakowie przy ulicy Sławkowskiej, w kamienicy pod Nr. 424 odprawi się liey-
tacya dnia 23 Stycznia r. b. o godzinie 9 ranney: komody, stołkow, zegarów, garnków
żelaznych, obrazków różnych, książek żydowskich Tales i innych drobiazgów za gotową
zapłatę. Życzących sobie nabycia na oznaczony czas zaprasza się.

W Krakowie d. 14 Stycznia 1815 roku.

Skorczyński Kom. Krak.

Niżej podpisany do wiadomości publiczney podaje, iż w skutku Rezolucyi IW.
Prezesa Trybunału Cyw. I. Inst. Dep. Krak. d. 22 listop. do Nru 2791 wydanej, po-

łowa Kamienicy, od Rynku miasta pod Nr. 23, a od ulicy Stolarskiej pod Nr. 49 położonej, po niegdy Jakobie Girtlerze Kupcu Krakowskim pozostałej, prawem spadku do UUr. Jakoba Girtlera i Panny Antoniny Girtlerowney, jako iedynych pozostałych Dzieci i Sukcessorow pełnoletnich, w Rynku miasta pod Nr. 23 mieszkających należących, całkowicie 45,814 złp. 25 gr. a w połowie 22,907 złp. 12 1/2 gr. oszacowanej, a na Licytacji przygotowanej w summie 22,921 złp. zaliczowanej, w kamienicy przy ulicy Floryańskiej pod Nr. 508 położonej, Kancelaryi i mieszkaniu Pisarza niżej wyrażonego sprzedana zostanie. — Do sprzedaży zatem rzeczony połowy kamienicy i stanowczego przysądzenia, na rzecz więcej nad summę 22,921 złp. dającego Licytanta, dzień 21 Lutego r. b. 1815 wyznacza się. — Wzywa zatem niżej podpisany życzących sobie połowę powyższej kamienicy nabyć, aby w dniu wyżej oznaczonym, o godzinie otej z rana stawili się i podania swe oświadczyli. — Zbior objaśnień i kondyccy sprzedaży w Kancelaryi niżej podpisanego każdego dnia przejrzyć można.

Dan w Krakowie d. 10 Stycznia 1815.

Floryan Choynacki P. A. D. K.

W skutku Rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Dep. Krak. d. 18 Stycznia r. b. do Nru 127 wydanej, w spadku po ś. p. Alexandre Moszczeńskim pozostałym, ruchomości, jako to: pierścień wielki brylantowy i kocz w Kancelaryi niżej podpisanego, w Krakowie przy ulicy Floryańskiej Nr. 508 będącej, na dniu 27 Stycznia r. b. o godzinie 10 z rana, za monetę srebrną grubą sprzedane zostaną; gdzie pierścień wystawiony każdego czasu wcześniej oglądać można. — W Krakowie d. 19 Stycznia 1815.

Floryan Choynacki. P. A. D. K.

Dnia 31 miesiąca i roku bieżących o godzinie otej z rana we dworze Dobr Rudno dolne w Powiecie Hebdowskim Deptcie Krakowskim, nastąpi publiczna licytacja różnych ruchomości za monetę srebrną pruską, jako to: owiec, powozów, bryczek, komód machoniowych, zegarów, białor, luster, kanap, stołów, stolików, landszaftów, &c. Chęć kupna mający raczą się w oznaczonym czasie i miejscu zgromadzić.

W Krakowie d. 20 Stycznia 1815.

Jan Kanty Pachinetty, Komornik Tryb. Hon. D. Krak. i Radom.

Notaryusz publiczny Powiatu Miechowskiego Depart. Krak. podaje [do wiadomości, iż w skutek zalecenia Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Dep. Krak. pod d. 14 Stycznia r. b. pod Nr. 79 wydanego, spisawszy Inwentarz wszelkich ruchomości po zmarłym tu w Miechowie Mikołaju Sztegemanie Naczelniku Powiatowym pozostałych, te wszystkie ruchomości, jako to: srebra, bielizna, suknie i nieco z mebli, w moc powyższego zalecenia przez publiczną licytacją w mieście Miechowie w rynku pod Nr. 103 za gotowe pieniądze d. 26 Stycznia r. b. sprzedane zostaną.

W Miechowie d. 16 Stycznia 1815.

Józef Przemycki Not. P. M. D. K.

Gdy Monopoliczna Entrepriza Soli Xięstwa Warszawskiego dla większej wygody kupujących założyła także w Jaxicach Magazyn Soli, i ten zupełnie już urządziła; donosi zatem Przeświałney Publiczności, iż odtąd dostać może zawsze Soli tak w Jaxicach, jako też na Kazimierzu przy Krakowie; gdzie dla niej bliżey i dogodniej. W Krakowie d. 13 Stycznia 1815.

W moc Rezolucyi Wys. Tryb. Cyw. Krak. dd. 12 Stycznia r. b. Nro 42 Ruchomości po niegdy Izaaku Snitzer, to jest: srebra, fajanse, szkło, zegarki, mosiądz, miedź i różne domowe sprzęty pozostałe sprzedawane będą przez publiczną licytacją w dniu 22 m. i t. b. w domu w Żydowskim mieście pod Nr. 16 o godzinie 9 z rana.

W Krakowie d. 14 Stycznia 1815.

Wojciech Oleński, Not. Dep. Krakowskiego.